

РЕШЕНИЕ

№ 16517

гр. София, 14.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9460** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 27165 от 27.09.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ) и вх. № 252951 от 06.08.2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от А. Б. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № 3211 от 08.07.2024 г. на СРС, Наказателно отделение (НО), 100 състав, по НАХД № 1792/2024 г. по описа на съда, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 4047352/11.10.2020 г., издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно поради обстоятелството, че е изтекла абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване. Твърди се също, че местоизвършването на установеното нарушение не е посочено коректно, което представлява съществено процесуално нарушение. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменен и издаденият електронен фиш. В касационното производство А. Б. В. е редовно призована, не се явява и не се представлява. От касатора е постъпило заявление, в което посочва, че издаденият електронен фиш следва да бъде отменен. Претендира разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи - редовно призован, не се представлява. От процесуалния му представител юрк. П. е постъпила молба, в която моли касационната жалба

да бъде оставена без уважение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима. Касационният състав приема, че касационната жалба е подадена от надлежна страна. Според мотивите на Определение № 3200/26.03.2025 г. по адм. дело № 2612/2025 г. по описа на ВАС, VII отделение, с регистрирането си като едноличен търговец физическото лице не променя своята правосубектност, а единствено придобива правоспособност да участва в търговски правоотношения. След регистрацията на едноличния търговец не възниква нов правен субект както по отношение на материалното право, така и по отношение на процесуалното право. С цитираното определение на ВАС е отменено Протоколно определение от 29.11.2024 г. по КНАХД № 9460/2024 по описа на АССГ, XXVIII касационен състав, с което касационната жалба е оставена без разглеждане като недопустима, и делото е върнато на същия състав на АССГ за продължаване на съдопроизводствените действия.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 11.10.2020 г. в 11.55 А. Б. В. управлява лек автомобил марка „М.“, модел „Ц 200“, с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място], по [улица], с посока на движение от ул. Околовръстен път, към бул. В. В.. В пътния участък е въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение от 50 км/ч - за населено място, като автомобилът е засечен да се движи със скорост от 80 км/ч., т. е. превишаването на скоростта е с 30 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство АТС TFR-1M 560- мобилна система за видеоконтрол тип „Трафик радар“ TFR1-M, като при определяне на скоростта на движение на автомобила е приспаднал толеранс от 3 %.

Издаден е Електронен фиш Серия К № 4047352/11.10.2020 г.

Районният съд е приел, че електронният фиш отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4, от ЗДвП, като установеното нарушение е безспорно доказано.

Касационният състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, правилни и законосъобразни са и изводите на съда за съставомерност на визираното нарушение.

Независимо от горното, процесното НП следва да се отмени по следните съображения:

Съгласно чл.11 от ЗАНН, субсидиарното приложение на НК се разпростира спрямо административнонаказателните производства по отношение на изключващите отговорността обстоятелства. Такъв характер безспорно има материалноправният институт на давността за реализиране на отговорността. Съгласно разпоредбата на чл.21, т.3 от НПК давността е една от предпоставките, при наличието на които наказателното производство следва да бъде прекратено.

Както бе посочено по-горе, съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на НК, доколкото в ЗАНН липсва друга уредба.

Препращането е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност, включително и тези, които се отнасят до реализацията на вече възникналата отговорност, като изтичането на предвидения в закона

давностен срок - чл. 79, ал.1, т.2 от НК.

Под обстоятелства, изключващи отговорността не следва да се разбират единствено тези относно вината, вменяемостта и другите такива по глава 2, раздел 1 от НК. От съдържанието на препращащата разпоредба е видно, че освен изрично изброените въпроси, правилата на НК ще намерят приложение и във връзка с всички други обстоятелства, пречателстващи осъществяването на административнонаказателното „преследване“. След като в ЗАНН липсва изрична регламентация на сроковете за погасяване на административнонаказателната отговорност, поради което, по силата на цитираната норма, следва да намерят съответното приложение общите правила на НК.

Според разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години от момента на довършване на престъплението. В конкретния случай административно-наказателно производство е образувано в посочения срок. Нормата на чл.81, ал.3 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. Съгласно тази разпоредба независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл.80, ал.1 НК). В конкретния случай абсолютната давност, съгласно приложимата норма на чл.81, ал.3 във вр. с чл.80, ал.1, т.5 НК, е четири години и шест месеца от момента на извършване на нарушението - 11.10.2020 г. и е изтекла на 11.04.2025 г., след постановяване на въззивното решение, но към момента на постановяване на настоящото решение.

По изложените съображения касационната жалба се явява основателна, а обжалваното решение на СРС и потвърдения него електронен фиш следва да бъдат отменени.

При този изход на спора на касатора се дължат разноски на основание чл. 63д от ЗАНН, ал. 1, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, в общ размер на 130 лв., от които 30 лв. платена държавна такса за производство пред ВАС и 100 лв. платен адвокатски хонорар.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3211 от 08.07.2024 г. на СРС, НО, 100 състав, по НАХД № 1792/2024 г.

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № 4047352/11.10.2020 г., издаден от СДВР, с който на А. Б. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 4, вр. с ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. Б. В., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 130 (сто и тридесет) лева, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.